З далекого краю,
Кобзарю коханий,
Тебе я вітаю,
Мій любий, незнаний!

Благаю спокою,
Здоров’я та сили —
Міцною тропою
Іти до могили.

З’являть, як донині,
Художницьку вроду
На радість країні,
На благо народу.

Щоб дальш розцвітала
Та врода кращ квіту,
Щоб сміливо стала
Пред зорами світу!